

sade i en stor Bedrift, idet det dog vistnok var Hensigten, at Understøttelserne kun skulde tilbeles yngre Mænd, der søgte at uddanne sig i deres Fag; jeg veed ikke ret, til hvem af de Paazjælpende den ærede Ordfører har sigtet, men saafremt derved skulde være sigtet til den, der er opført som den tredie Sidste under Littr. a. i Udvalgets Betænkning, skal jeg bemærke, at det, saavidt jeg veed, netop er en yngre Mand, en Begynder, og ikke den, der er Herre over en her i Byen eksisterende stor Fabrik. — Med Hensyn til Postl. 1, „Fiskerivæsenet“, har Thinget tidligere bevilget 2,000 Rb., og det samme Beløb er ogsaa jaar indstillet til Bevilling som en „calculatorisk“ Sum; jeg tvivler imidlertid paa, at den vil blive forbrugt, thi der indkommer i Reglen, som det kan ventes, kun saa Andragender om at faae Andeel i dette Beløb, saalænge der, hvad jeg forøvrigt anseer for fuldkommen rigtigt, er knyttet den Betingelse til Bevillingen, at Fiskeriselskaberne selv skulle tilvejebringe et lignende Beløb som det, der bevilges dem af Staten. Jeg troer i det Hele, at saalænge Landet ikke er bedre befolket, end det er, og saalænge Befolkningen paa en mindre farefuld og mere beqvem Maade gennem Agerbruget og andet industrielt Erhverv kan faae sit Livsopphold, vil der ikke være nogen stor Sver hos den for at kaste sig paa Fiskeriet. Smidlertid vil der fra Regjeringsens Side blive gjort, hvad der kan gøres med denne Sum for at opmuntre til at stifte Fiskeriselskaber, hvilket vistnok kan være af megen Nytte, naar man betragter Fiskeriet som en Hælsindustri. — Med Hensyn til, hvad en æret Taler har bemærket om det Indgreb, som de svenske Fiskere skulle gjøre i de danske Fiskeres Net, idet de ikke blot tage Fisken, men ogsaa Garnene, saa veed jeg egentlig ikke Noget nu derom at sige, da det ikke er mig bekendt, at Sligt er passeret; men er der begaaet noget Saadant, saa ere de Vedkommende jo i dette ligesom i andre slige Tilfælde Straf udgivne. Da jeg omtaler Fiskeriet, skal jeg med Hensyn til, hvad der blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) angaaende Loven af 29de December 1857, gjøre opmærksom paa, at der i Løbet af sidste Efteraar og i de senere Maaneder til Ministeriet er indkommet et meget betydeligt Antal Andragender angaaende Forandringer i denne Lov; flere af disse Andragender, hvoriblandt et meget ubeforlig, saavidt jeg erindrer fra Den Tuur, tilligemed et fra Beboerne i Lundsø og Ørslevkloster, have foranlediget Ministeriet til at tage under Overveielse, hvorvidt det var nødvendigt og ønskeligt at indbringe en Lov om Forandringer i Loven med Hensyn til Hiimfjordsfiskeriet. Jeg troer nu at kunne tilsiige, at der om meget kort Tid vil blive forelagt Thinget en Lov, der skulde afhjælpe nogle af de væsentligste Klager, som i den Henseende have været bragte Ministeriet. Det har ganske vist sine store Betænkkeligheder at gjøre Forandringer i en Lov, der for saa kort Tid siden er bleven vedtaget, men flere af disse Andragender ere dog saa stærkt anbefalede af Mænd, der tør ansees at kjende fuldstændig til denne Sag, at jeg troer, at Ministeriet bør søge ved en Lov, idetmindste for en Deel, at imødefomme Noget af hvad de nævnte Andragender gaae ud paa. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nummer n. 2, angaaende Omtegningen af Kort og Undersøgelser, i Marken, for at see, om de stemme nøie med Originalkortene, var det maaskee rettest, at jeg ventede med at udtale mig, indtil den ærede Forslagsstiller havde ytret sig; men jeg skal dog bemærke, at der mellem Forslagsstilleren, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann), der har beskæftiget sig meget med denne Sag, og Matrikelcontoiret er en forskjellig Mening om, hvorvidt en saadan Foranstaltning som den, den ærede Rigsdagsmand har anseet for nødvendig, vil findes hensigtsmæssig, og hvorvidt den ikke vil være saa kostbar, at det er betænkeligt at gaae ind paa den. Det har ikke været mig muligt at sætte mig saa fuldstændig ind i denne Sag, om hvilken der forøvrigt nu er Correspondance mellem bemeldte ærede Rigsdagsmand og Ministeriet, at jeg er istand til at bedømme, hvorvidt enten den ærede Rigsdagsmands eller Matrikelcontoirets Mening er den rigtige. Sagen er, som sagt, endnu under Behandling, og den skal blive taget i den næste Overveielse, naar Correspondancen derom er sluttet.